

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 42/2022
14.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр. 559/22 од 26.08.2022. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду Пр.бр.41443/20 од 14.05.2021. године и Прекршајног Апелационог суда Прж.бр. 6442/22 од 05.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр. 559/22 од 26.08.2022. године као основан, па се **ПРЕИНАЧАВАЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр.бр.41443/20 од 14.05.2021. године и Прекршајног Апелационог суда Прж.бр. 6442/22 од 05.04.2022. године, тако што Врховни касациони суд, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, према окривљеном АА због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА** прекршајни поступак.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду Пр.бр.41443/20 од 14.05.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) ЗОБСП и осуђен на новчану казну у износу од 30.000,00 динара. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова прекршајног поступка.

Пресудом Прекршајног апелационог суда Прж.бр. 6442/22 од 05.04.2022. године одбијена је жалба браниоца окривљеног као неоснована, а пресуда Прекршајног суда у Београду Пр.бр.41443/20 од 14.05.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних одлука Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр. 559/22 од 26.08.2022. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи као основан поднети захтев, те да преиначи правноснажне пресуде и на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима

обустави прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима због наступања апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка и одлучи да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима, јер је изрека правноснажне пресуде нејасна по питању самог прекршаја који се окривљеном ставља на терет.

Наиме, изреком правноснажне пресуде окривљени АА је оглашен одговорним за прекршај из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја на путевима јер је „ у својству власника возила регистарског броја ..., учињен прекршај задокументован уређајима за утврђивање прекршаја у саобраћају, у остављеном року од 8 дана није на захев полицијског службеника УСП-а, ПУ за град Београд, непосредно или у писаној форми дао потпуне и тачне податке о идентитету лица коме је омогућено управљање возилом и доказ на основу којег се на неспоран начин може утврдити да је то лице управљало возилом у одређено време, иако му је писано обавештење о прекршају достављено дана 28.05.2020. године (протеклом рока од 15 дана од дана остављања обавештења) у складу са чланом 75. став 5. и 6. ЗОП-а.“

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима, јер је изрека правноснажне пресуде нејасна по питању самог прекршаја који се окривљеном ставља на терет.

Одредбом члана 330. став 1. тачка 23. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да ће се прописаном казном казнити за прекршај возач или лице које поступи супротно одредби члана 247. став 1. и 2. истог закона.

Чланом 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, прописано је да је власник, односно корисник возила, обавезан да у року од 8 дана да потпуне и тачне податке о идентитету лица коме је омогућено управљање возилом и доказ на основу којег се на неспоран начин може утврдити да је то лице управљало возилом у одређено време, а ставом 2. истог члана прописано је да физичко лице, власник, односно корисник возила, не сме дати возило на управљање лицу које је под дејством алкохола, односно психоактивних супстанци, или које је у толикој мери уморно, болесно или у таквом психофизичком стању да није способно да безбедно управља возилом или нема возачку дозволу одговарајуће категорије.

Имајући у виду наведено, то је првостепени прекршајни суд био у обавези да у изреци своје пресуде наведе да ли је окривљени поступио супротно одредби члана 247. став 1. или супротно одредби члана 247. став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па како то није учинио, то је побијану пресуду донео уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима, јер је на тај начин изреку учинио неразумљивом.

Поступајући на овај начин, првостепени прекршајни суд је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 14) Закона о прекршајима, како се

то основано истиче у поднетом захтеву Републичког јавног тужиоца. Исту битну повреду одредаба кривичног поступка учинио је и другостепени прекршајни суд, који је жалбу браниоца окривљеног одбио као неосновану и потврдио првостепену пресуду, са образложењем „ да је првостепени суд у образложењу ожалбене пресуде јасно навео да је окривљени поступио противно одредби члана 247. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.“

Због учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка и Законика о кривичном поступку захтев за заштиту законитости би требало уважити као основан и предмет вратити прекршајном суду на поновно одлучивање.

Међутим, како је одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима прописано да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, а одредбом става 7. истог члана је прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост, те како је окривљени АА оглашен одговорним за прекршај који је учињен дана 13.07.2019. године, то је, сходно одредби члана 84. став 7. Закона о прекршајима, у конкретном случају дана 13.07.2021. године наступила апсолутна застарелост вођења прекршајног поступка, па како је услед ове околности искључена свака даља процесна радња у правцу прекршајног гођења окривљеног за предметни прекршај, то је укидање побијаних пресуда беспредметно, те се по правилној примени права прекршајни поступак мора обуставити.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је усвојио као основан поднети захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр.бр.41443/20 од 14.05.2021. године и Прекршајног Апелационог суда Прж.бр. 6442/22 од 05.04.2022. године тако што је, на основу члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима, обуставио прекршајни поступак против окривљеног АА због прекршаја из члана 330. став 1. тачка 23) Закона о безбедности саобраћаја.

С обзиром на овако донету одлуку Врховни касациони суд је, на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима, одлучио да трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**За председника већа-судија,
Дубравка Дамјановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић